

Jézus a mi jó pásztorunk

Bemutatkozik Jézus. Itt mint jó Pásztor kifejti felénk irányuló megnyilvánulását: az én-Te viszony egyik szeletéről szól.

Tulajdona, övéi vagyunk, gondja van ránk, akár az életodaadásig. Az ismertség kölcsönös (14. v.), részünkről program, életfeladat, hogy minél jobban megismerjük. Milyen tágas, elfogadó a mi Pásztorunk szeretete! Nincs szó választott népről; elég a Hozzá tartozás fontossága, megélése azok részéről, akiket szintén vezet, mivel figyelnek Rá.

Aztán témát vált: Jézus önként adja az életét, nem kényszerből; rajta múlik, hogy adja vagy nem adja, s ezt hatalomnak nevezi: ez az ő hatalma, ez a szeretet hatalma.

Köszönjük, Jézus, hogy pásztorolsz bennünket. Ilyen a mi Istenünk. Jó, hogy tudunk erről, és tapasztaljuk is, s ez éltet, gazdagít, erősít, vagy adja azt, ami éppen szükséges a további lépéseinkhez.

Tölösi Magdolna, Bánya